

עלון מס' 6 אב התשע"ג

מסן

"אלמק מסן סוויפה.."

שבוע הבא צום תשעה באב. שנזכה בעז"ה לבנין אריאל במהרה בימינו, אמן

דבר תורה ערכה מאיה לוי

טו באב- "יום של אחדות ואהבה"
 "אמר רבן שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים. אמר רב יהודה אמר שמואל: יום שהותרו שבטים לבוא זה בזה. מאי דרוש (במדבר ל"ו) זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד וגו' - דבר זה לא יאה נהג אלא בדור זה. לפני חורבן הבית עשו יום זה ליום טוב של ממש שבו עשו דברים המביאים לידי נישואין בין כל שבטי ישראל אך משחרב המקדש נתמעט יום זה ונוהגים בו רק מעט שמחה. עם זאת התחושה היא שעדיין נשאר לנו משהו מאותה הילה של אותו היום... מה המסר של היום הזה לימינו? אולי הסמיכות המעניינת שבימינו טו באב מגיע לאחר שלושה שבועות של אבלות, של הפנמת הלקח ההיסטורי, של "סור מרע"- מהרע הנורא הזה שנקרא שנאת חינום. אולי זה אומר לנו שעכשיו הגיע הזמן ל"עשה טוב", שהגיע הזמן לאהוב באמת אבל לא רק אהבה פרטית אלא אהבה כוללת יותר כלפי כל יהודי- גם כלפי מי שלא תהיה לי (לכאורה) טובת הנאה כלשהיא מכך שאהב אותו. בימים אלו של "תהפוכות פוליטיות" נראה שמבחינה ציבורית דווקא ביחס לאחינו שומרי תורה ומצוות שהתייחסותם לשיבת ישראל לארצו שונה מהתייחסותנו- קל יותר להגיע לריחוק לבבות. דברים עוברים מהר מאוד מדיונים ענייניים לפסים אישיים. כאן מגיע תפקידנו החשוב כנשים בעלות בינת הלב שיכולות לראות ולהביט פנימה גם מעבר למאבקים חיצוניים, שקלות יותר לסלוח, להרגיש, לאהוב... זה הזמן לחגוג באמת את יום זה כיום אחדות ואהבה, אהבת כל יהודי! שהרי מה אבא רוצה מבניו? שיתווכחו מי צודק? לא! שיתווכחו מי אוהב!!! יותר נכון שלא יתווכחו כלל. לא סתם אחד משמותיו של הקב"ה הוא "שלום" ויתכן שפה טמון סודה של הגאולה. שנזכה שיתקיימו בנו בקרוב ממש שני המאמרים: "אם נחרבנו ונחרב העולם עמנו על ידי שנאת חינום, נשוב להבנות, והעולם עמנו יבנה על ידי אהבת חינום"(הראי"ה קוק)...ו"בזכות נשים צדקניות עתידין להגאל"... יום אהבה שמח!

"שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו" נורית רוקח

לע"נ תפארת בת ניצן

לאחר שלמדנו על פי ההלכה את מי יש לדון לכף זכות ננסה להבין מהן הסבות הגורמות לאדם לדון את חברו לכף חובה התשובה לכך: חסרון ידיעה והתבוננות, אי"ה נסביר בקצרה חלק מהסיבות, ובסוף החיבור נביא סיפור הממחיש את הענין: אדם זה יכול להיות כל אחד: החברה, השכנה, בעלך, הילד שלך, המנהלת בעבודה וכו' אמר רבא: בכל יום ויום מרובה קללתו משל חברו (גמרא סוטה מט.) בעוונותינו הרבים רבו הצרות הגורמות לאנשים בלבול וחוסר ישוב הדעת, אנשים סובלים מבעיות ומטרדות שונות בפרנסה בבריאות בשלום בית בחינוך הילדים ועוד, וכל אלו גורמים לקוצר רוח, לבלבול, לשכחה, ולחוסר ישוב הדעת, בדרך כלל אדם שבחסדי השם אינו לוקה בדברים אלו אינו מודע להשפעתם הרעה של דברים אלו על חבריו. 'דמעתי מצויה', ככה זה נראה- גברת לוי בשעה טובה בת 30 - היא התלבשה יפה לכבוד בעלה שצריך להגיע אל ביתו בדקות הקרובות, ואז הם יחגגו ביחד את יום הולדתה, על השולחן פרשה מפה נאה, והכינה נרות יין ומטעמים לסעוד עם בעלה בנעימים, והיא יושבת ומחכה... עברה שעה, עברו שעתים, לאחר כחצי שעה הגיע סוף סוף בעלה וחיוך על פניו, והיא שכבר אבדה את סבלנותה עמדה על פתח הבית והחלה לומר בקול רם אינך מתבייש לצער אותי ביום הולדתי, בכוונה אתה מאחר, ועוד אתה מחייך? האם את מסוגלת לדון מקרה כזה לכף זכות? מה באמת קרה- אותו בעל היה בעל נפלא, הוא רק רצה לשמח את אשתו לרגל יום הולדתה, ומרב רצונו לעשות את רצון אשתו, הלך אחרי עסוקו לחפש לאשתו את המתנה שידע שהיא כל כך אהבה, מחנות לחנות רץ אותו האיש ולא מצא את מבקשו, עקש היה לעשות רצון אשתו ונסע לעוד מקום, ורק לאחר התרוצצות ויגיעה רבה סוף סוף מצא את מבקשו, הטעות היחידה שעשה, שלא הביט בשעונו ...

הגיגים

חופש בבית

כמה רעיונות שנוסו בהצלחה, מתאימים לרוב הגילאים, לא דורשים יציאה וכמעט שלא הוצאה. אל תחייכו בסלחנות, תיישמו!!

1. חנויות: המשחק שהילדים הכי אוהבים. כל ילד בוחר איזו חנות הוא מנהל, ומארגן לעצמו את החנות באחד החדרים: חנות משחקים, חנות נעליים, חנות ספרים, וכמובן - חנות אוכל. מכינים כסף מנייר או לוקחים שטרות של מונופול, מתמחרים כל פריט, כותבים שלטים ופרסומות ויוצאים לקניות! כל ילד מקבל סכום כסף, ומסתובב בין החנויות לקנות. גם הגדולים משתתפים: קונים ספרים, קונים בייגלה, מוכרים משחקים, סופרים עודף ומחפשים מבצעים. בסוף המשחק, בערך אחרי שעה של קניות, מחליטים שמסיימים, וכל אחד מסדר את החנות שלו ואת החפצים שקנה. את השלטים אפשר להשאיר כמה ימים על הקירות, כדי להיזכר כמה טוב היה ולחכות לפעם הבאה...

2. לונה פארק: משחק למשפחות עם ראש פתוח. כל ילד בוחר תחנה שהוא יכול להפעיל, ברשות אמא כמובן. מה למשל? הכיסא המסתובב של אבא הופך לקרוסלה, הבימבה של האח הקטן הופכת להיות מכוניות מתנגשות. מזרן ישן מבחוץ הופך לטרמפולינה, ואם אתם ממש גמישים - אפשר להשעין את המיטה הנפתחת על אדן החלון, לכיוון הבית כמובן, ולהפוך אותה למגלשה. אם תפתחו את הנושא, תגלו שילדים שלכם יש עוד רעיונות. כל אחד מקבל כסף, ובוחר היכן לשחק. כל מפעיל של תחנה מחליט כמה עולה כל סיבוב או כל התגלשות, וקדימה, ללונה פארק!

3. סדנת סבונים: נעים, יצירתי ומתאים לכל גיל. כל המשפחה יושבת סביב שולחן. לכל ילד יש סבון מוצק בצבע שונה, קערה או צלחת ופומפייה. מגרדים את הסבון לתוך הצלחות, כל הבית מתמלא ניחוחות נעימים. אחר כך מוסיפים לכל קערה מעט מאוד מים רותחים, ולשים את הסבון. צריך לצאת מרקם כמו פלסטלינה רכה. אחר כך יוצרים מהגוש צורות שונות, בצבעים שונים, ובקיסם מחוררים באמצע כדי שהצורה תהפוך להיות כמו חרוז. בסוף משחילים על חוט כמו מובייל וקושרים חרוז בקצה. את המובייל תולים בחדר האמבטיה או בחדרי המגורים.

4. אוהלים: קצת יותר מופרע... כל ילד מקים לעצמו אוהל בפניה בבית: במיטת הקומתיים, מתחת לשולחן בסלון, מאחורי הארון וכו'. בכל אוהל צריכים להיות: מקומות ישיבה, ספרי קריאה, משחק וכיבוד. כשמכריזים על התחלת המשחק, כל אחד יכול ללכת לבקר באוהלים של אחרים, לשחק במשחקים, לקרוא ספרים ולהתכבד. משפחות גמישות במיוחד יכולות להרשות לילדים גם לישון באהלים שלהם. מניסיון- מגבש וכיף מאוד!

רעיונות נוספים בעלון הבא...

חופש נימפו!

”חבורות בעקבות גדולי הדורות” יצאנו למסע.. והנה התודות-

אילנית אלזם / הדס ברוכים / מוריה כהן צמח / שילת רחמי / שני ירחי / שירה לעסרי / יסכה זיו / אמונה כליפה / נחמה סגל / מאיר חי סגל / יהודה בלומרט / יונתן שיבר / שי אלזם / נחמיה וודקה / עמיאל סלוטין / אביאל כהן / נתן ציוני נעם מאיר אייפרמן / מיטיב אקשטיין / מאור אקשטיין / נהוראי קרימר / פזית וייס / ניצן נתן / אחוה שארף / חגלה כהן נורית רוקח / שני שיראזי / שבות רחל והלל צרפתי / חן צרפתי / נילי שאקי / הדר רבה / רבקה קרימר / שרה לוי רייניש אורה לעסרי / אסתר שאר יישוב / נתנאל מאירוב על ההגברה / תהילה ותפארת סלוטין / יוחאי ירחי / ישי כהן צמח יהושע וודקה / משה אייפרמן / משולם סגל / רפאל יאצ'טה

המזהה את עצמו מוזמן לקבל פרס אצל רנת :

קורות באורות

יום ששי. אני במטבח. מנסה לסיים את הבישולים לשבת כדי לא להגיע אליהם ברגע האחרון. אני בוחשת בקערה, או מערבבת בסיר, או חותכת איזה ירק. מימיני ילד מדבר, משמאלי ילד מדבר, מאחורי עובר מישהו בדרך למקרר, בפעם האלף אולי שהוא נפתח ונסגר היום. הקטנה מסתובבת בין הרגלים, ואחד הילדים פשוט יושב ליד שולחן המטבח ומספר לי משהו שעשה היום. לאט לאט אני מרגישה איך בזמן הלחץ הזה כל הדיבורים הופכים לבליל אחד של קולות ומוסיפים ללחץ של ערב שבת. אני מסתובבת אל כל הנוכחים במטבח: "זהו!! כולם יוצאים מפה עכשיו וחוזרים בעוד רבע שעה! עכשיו אני רוצה כמה דקות של שקט כדי לסיים ואחר כך אתפנה אליכם!!" סוף סוף שקט... הוא נמשך בקושי חצי דקה, ואז כל אחד חוזר לעמדה שלו והדיבורים שוטפים אותי שוב. מאוחר יותר אני מספרת את המעשה ליחיד שלא נכח במטבח, והוא - שאומר רק את האמת, אומר לי שהבעיה שלי (מה?? לי יש בעיות?) היא שאני רואה במטבח את הממלכה שלי (זו לא הממלכה שלי?!), ואני לא רוצה שאחרים יסתובבו בה. הרהרתי הרבה בדבר שהוא אמר. אני חייבת לומר שגם הפעם הוא צדק. כרגיל.

לפני מספר שנים, בכנס בניין שלם שלשמחתי הצלחתי להגיע אליו, שמעתי שיעור מאלף מפי הרבנית דנה תירוש, ובו היא הסבירה כי כשאת נותנת לילדים אחריות בבית, את לא דווקא מקלה על עצמך (בדרך כלל זה יותר מסובך כשהם עוזרים) אבל את תורמת רבות לבטחונם האישי ולהתפתחות התקינה שלהם. הם לומדים לקבל החלטות ולקחת אחריות, וזה עוזר להם אחר כך לאורך כל חייהם כולל בהחלטות הנוגעות לבחירת בני הזוג והקמת הבית הפרטי שלהם. מהכנס חזרתי עם החלטה ברורה לשתף יותר את הילדים גם בדברים שלא חשבתי שהם יכולים לעשות, אך בכל זאת לרוב אני מוצאת את עצמי מעדיפה 'לתקתק' את הדברים ולא להתחיל ללמד ולתקן. בימים אלה, עם פרוץ החופש הגדול אל שגרת חיינו, אפשר לנצל את הימים הארוכים גם להכנת תבשיל או מאפה עם הילדים. הם ישמחו במעשה ידיהם, ואנחנו נקבל בתמורה ילדים שמוכנים ורוצים לשתף פעולה ולעשות למען בני הבית. תאמינו או לא, הילדים שלנו מסוגלים לעשות דברים מורכבים יותר מכדורי שוקולד.

עוגיות בצק פריך / תהילה ציון (מתוך ספר של רות סירקיס)	עוגיות קוואקר / נילי סגל
2 כוסות קמח	1 כוס קוואקר
1/4 כפית מלח	1/4 1 כוסות קמח מלא
1/2 כוס סוכר	3/4 כוס סוכר
200 ג' מרגרינה (1 חבילה)	1/2 אבקת אפייה
1 סוכר וניל	1/2 כוס שמן
	1 סוכר וניל (לא חובה)
	1 ביצה

אופן ההכנה:
לשים את כל החומרים ומכינים בצק אחיד, מצננים במקרר כחצי שעה. מרדדים את הבצק וחותרים בחותכני עוגיות או יוצרים צורות כיד הדמיון. ניתן להברישי בחלמון ועליו לפזר סוכריות צבעוניות / אגוזים קצוצים / שוקולד צ'יפס / סוכר וכו'. אופים 10-12 דקות בחום של 180 מעלות. אפשר להוסיף מעט קקאו לבצק או לחלק ממנו וכך לקבל עוגיות בשני צבעים. *תהילה אמרה כי יש מספר עוגות בחושות שהיא מכינה עם ילדיה, אבל עוגיות כאלה הן 'עוגיות של חופש' כי ההתעסקות איתן יכולה להיות פעילות ליום שלם. נסו ותהנו גם אתם!

אופן ההכנה:
לשים את כל החומרים ומכינים בצק אחד, מצננים במקרר כחצי שעה. מרדדים את הבצק וחותרים בחותכני עוגיות או יוצרים צורות כיד הדמיון. ניתן להברישי בחלמון ועליו לפזר סוכריות צבעוניות / אגוזים קצוצים / שוקולד צ'יפס / סוכר וכו'. אופים 10-12 דקות בחום של 180 מעלות. אפשר להוסיף מעט קקאו לבצק או לחלק ממנו וכך לקבל עוגיות בשני צבעים. *תהילה אמרה כי יש מספר עוגות בחושות שהיא מכינה עם ילדיה, אבל עוגיות כאלה הן 'עוגיות של חופש' כי ההתעסקות איתן יכולה להיות פעילות ליום שלם. נסו ותהנו גם אתם!

